

BŘEZOVÁ KŮRA

ČÍSLO 267

DUBEN 2018

SLOVO ÚVODEM....

Seigo bojovníci a nováčci kmene Shawnee!

Když jsem vás v úvodníku k minulému číslu vítal na prahu jara, sám jsem netušil, že jeho nástup bude tak raketový. Oč déle trvalo probuzení ze zimní ospalosti, o to intenzivněji se jaro přihlásilo o slovo. Příroda se probudila až nezvykle rychle. Naplno jsem si to uvědomil v polovině dubna při inspekční návštěvě tábořiště na Drozdovské Pile, kam jsem se s Píďou vydal překontrolovat stav týpiovek, studánky a případných následků vichřic. Bílé koberce bledulí už dávno vystřídala záplava kvetoucích sasaneček, na stromech už rašily svěže zelené lístky a vydatný tok Břežné odnášel z Hanušovické vrchoviny poslední odtáté vzpomínky na „loňské sněhy“.

A jako degandawida musím s radostí poznamenat, že hned k několikerému probuzení došlo i u Shawnee! Naše rody vyrazily zkraje dubna konečně ven na své (nutno říci že vyvedené) družinové výpravy, o týden později hned dva dlouholetí nováčci Kecalka s Vrabčákem dokončili své zasvěcovací zkoušky a zařadili se tak mezi plnohodnotné bojovníky kmene a už plánují plnění svých prvních orlích per, a také došlo k potřebným a již dlouho chystaným změnám ve vedení našeho střediska ABS. A to není vše – dobré zprávy dorazily také od Medvěďů, jejichž řady se opět o něco rozšířily, a starší členky zvolských rodů s pomocí naší dvorní švadleny paní Šafařové dokončily své indiánské šaty, jejichž odolnost hned některé z nich neohroženě vyzkoušely při rodové schůzce. Ještě vyrobit nějaké pěkné opasky zdobené puklicemi, vykorálkovat slušivou rozetu svého rodu a celkový dojem dotvořit třeba vlastnoručně navléknutými náušnicemi z kelatek a zástupy bojovníků budou na letošním táboře soupeřit o přízeň svých squaw! 😊

Doufám také, že na svém indiánském oblečení zapracovali i ostatní a že se nás na stylové dobrovolné vícedenní táboření na Drozdovskou Pilu vydá co nejvíce. Já osobně se už moc těším! Stejně jako na další kmenové akce v našlapaném květnu – počátkem měsíce nás čeká tradiční prezentace v rámci májového jarmarku, týden po táboření účast na turistické akci Za zvolskou labutí a hned následující víkend trojdenní pobyt na Samotě poblíž Rejchartic, kde je plánován také 106. sněm kmene.

Tak vzhůru do víru dění!

S modrou oblohou, Sg. Ostříž

DROBKY Z ČINNOSTI KMENE

... neděli 22.4. 2018 se vyměnila nástěnka u paní Vítkové, kde jsme upravili prosklenou výlohu tak, aby co nejvíce upoutala kolemjdoucí. Poděkování zaslouží WATOKNAPA, Honza a také paní Vítková.

... kmen získá možná v nejbližší době jako dar dvě kánoe, vesty i pádla. Teď jen musíme vyřešit, kam materiál dáme. Až bude vše na skladě dáme vědět ☺ a pak hurá na vodu.

... Kiwi se v pátek 20. 4. účastnil setkání podporovatelů skautské akce, která se koná 2. června 2018. O všem pak informoval náčelníka. Naše zajištění ovšem naráží na nemalé překážky, a tak uvidíme, jak vše náčelnictvo vyřeší.

... bývalý člen kmene Hobit by rád někdy kmeni pomohl. Uvidíme, zda svá slova myslel vážně.

... novými členy kmene Shawnee se stali Vrabčák a Kecalka, kteří po dlouhé době splnili Zsvěcovací zkoušku na stejný počet bodů a to 87. Gratulujeme.

... na schůzce Káňat představily své indiánské šaty Surikata a Kajda. Moc pěkné.

... v neděli 14. dubna se v Bludově konal mimořádný sněm střediska ABS. Nakonec byl zvolen střediskovým vůdcem bratr Komár.

... Sachem Sokol opět nezklamal a pro naši prezentaci na zábřežském jarmarku vyrobil opět nádherný plakát. Už nyní je umístěn na všech důležitých místech v Zábřehu. Snad to povede k větší návštěvnosti výstavy a třeba zájmu rodičů o zapojení dětí do našeho kmene. Uvidíme!

... zatím největší lákadlem na letošní výstavu, kterou pořádáme 1.5. 2018 se jeví prezentace židovského skautingu. Teď bude záležet, jak se aktivita náčelníka MIČKINIKWY vyplatí. Získat povolení vystavit fotografie a dokumenty nebylo, tak jednoduché, jak se může zdát.

... týmy na Šavanskou paintball arénu se stále doplňují. Ve Frýdlantu se domlouvalo posílení týmu ABS, v němž za Šavany bude hrát Medvěd, a jedná se s další posilou ze Šavanů.

... výstavu na 1. máje podpořili bratři a sestry, kteří vyslyšeli proseb náčelníka. Především se jedná o Tiki /Praha/, Dodýš /Plzeň/, Jistič /Praha/. Děkujeme!

... rod Medvědů neustále posiluje. Po rodové akci, která se konala na Klárince, se připojila sestřenice Viktorky a IQ. Uvidíme, zda jí nadšení pro naši činnost vydrží. **Budeme moc rádi ☺**

... MIČKINIKWA vyrazil do Hrabové, aby za náš kmen podpořil akci Uklidme Česko. Společně se Zálesáky bylo mu hej ☺

... náčelník se sešel s Heluš a jednal s ní ohledně táborové kuchyně. Také se podařilo získat povolení majitele táborové louky pana Valenty. Tábor 2018 se pomalu blíží ☺

Pro kmenový časopis sepsal náčelník MIČKINIKWA /neděle 22.4. 2018/

DRUŽINOVÉ VÝPRAVY

7. DUBNA 2018

Káňata

V osm hodin u obecního úřadu jsem se sešla (Surikata) s Kajdou, Veverkou, Sedmikráskou a Vrabčákem. S troškou zpoždění jsme vyrazili na dlouhou cestu do Hrabové. První zastávka byla ve Zvoli za mlýnem, kde jsme nakrmili ovečky. Nemohli jsme se ale zdržet dlouho. Měli jsme zpoždění a museli jsme se za krátkou dobu přesunout do Lukavice, kde jsme měli nabrat holky (Sasanku a Kolouška). Po cestě jsme poznávali stromy, byliny a zvířata. Krok jsme zrychlili hrou “poplach” a “tanky, povodeň, nálety” (také jsme hráli celoakcovou hru “kolíčky”, ve hře byly 3 kolíčky, které jsme si navzájem připevňovali na věci, cílem hry bylo nemít na konci akce kolíček u sebe či na svých věcech) a abychom neměli velké zpoždění, tak jsme chvíli běželi. Rozdala jsem všem text k hymně a v Lukavici jsme si ji poslechli.

Káněcí letka vylétá....

bez noh, což bylo nejčastější, nebo medvěd, bez ruk, žába, had..). Poznávali jsme především stromy, utrhli jsme si větvičky s kočičkami a užívali jsme si krásného počasí. Učili jsme se další dva řádky hymny. A nakonec poslední dva řádky a pak celou. Ale nezpívali jsme jen hymnu, ale i písničky jako batalion, když mě brali za vojáka, buráky, starou archu apod. Po celou cestu jsme pořizovali fotografie. Zastavili jsme se a vysvětlila jsem jim hru (která bude trvat až dokonce akce, přesněji hru “mám tě”, která spočívala v tom, že každý hrál za sebe, během cesty mohl jít za někoho /nenápadně/, obejmout ho a říct mám tě, pokud by si ho chycený člověk předem nevšiml, měl ten, který objímal bod!), která měla začít od tehdy, až zahneme z hráze. Hlavně si hlídat záda! ☺

Cílem naší akce bylo dorazit do Hrabové za přiměřený čas (žádné loudání! ☺), naučit se hymnu, ale především se bavit! ☺ Za Lukavicí jsme zahnuli doleva na hráz, která snad neměla konce. A hned po vkročení na hráz jsme si začali zpívat první dva řádky hymny pořád dokola. Pořád jsme hráli obě dvě hry co po cestě do Lukavice, ale přidali jsme další hru a to “chovej se jako...” (např.

Už jsme se blížili k Hrabové, kde na Káňata čekalo někde překvapení. Šli jsme kolem stáda srnek až do Hrabové. Ale i přesto, že jsme byli v Hrabové, cesta nekončila. Cíl byl ještě skoro hodinu daleko. Vyšli jsme kopec a směřovali jsme k další zastávce-hrabovským ovečkám. Jenomže... jdeme, jdeme a najednou mi všechny Káňata utekla za překvapením. Překvapení byla Silva, která měla s námi pokračovat v akci 😊. Nakrmili jsme ovečky a vydali se k chatě sv. Josefa. Po cestě jsme měli stejný program jako doposud.

Uviděli jsme chatu sv. Josefa a vydali se k ní. Nebyli jsme tam sami, ale nám to navadilo. Rozdělali jsme oheň a mezitím si všichni nachystali chřastí na oheň na jednu sirku. Opekli jsme a najedli jsme se. Každý zkusil rozdělat oheň na jednu sirku a šli jsme hrát hry. Hráli jsme pohybové hry jako Epidemie, Hututu, šátek uprostřed hřiště a bomba a štít. Ale i hry nepohybové jako například trh Bezi-Bezo, Co bys dělal, kdyby a Malé ubohé kotátko. Po pár hodinách hraní jsme začali po sobě uklízet a balit si věci. Sasanka nemohla najít peněženku, nejspíše ji vytratila, a proto jsme šli stejnou cestou nazpátek.

Nenašli jsme ji (ale Sasanka mi na schůzce o týden později řekla, že se našla, takže to má dobrý konec 😊)... Šli jsme, ale tentokrát trochu znaveni. Došli jsme k domu Silvy (i Veverky), kde jsme dostali pití a na chvíli jsme se svalili na schod a zem. Měli jsme chvíli času, a tak jsme poseděli a udělali jsme hodnocení akce (od jedné do deseti, kdy 10 byla nejlepší). Většina hlasovala za 8-9, což mi udělalo velkou radost, přece jen to byla moje první mnou naplánovaná akce.

Vydali jsme se z kopce na autobusovou zastávku, odkud nám měl jet autobus. Jenomže jsme měli asi 25 minut čas do příjezdu autobusu, tak jsme hráli hru "Čing čong". Čas utekl jako voda a autobus už stál před námi. Jeli jsme domů. Veverka zůstala v Hrabové, Koloušek a Sasanka vystoupily v Lukavici a zbytek jel do Zvole.

Z mého pohledu a hodnocení ostatních si myslím, že se akce povedla. Nejenže nám vyšlo nádherné počasí, ale naučili jsme se hymnu, poznávali jsme krásy přírody, povídali a zpívali si, fotili se, hráli hry, někteří udělali oheň na OP a jiní si ho zkusili, pořádně jsme se najedli, ale hlavně jsme trávili skoro celý den jako parta, jako rod, ale hlavně jako kamarádi 😊.

Va. Surikata

Medvědi

7.4.2018 se Medvědi vydali na výpravu za Zábřeh. Přišli všichni Medvědi, přidala se k nám i kamarádka Anička. Přišel i Kiwi, Ferda, WYOMING, MIČKINIKWA i rodiče od Matyho a Viktorky a tatínek od Štěpy, společně s Kiwim dorazily i jeho děti Adam a Julča i jejich pes Andy. Dorazili jsme k malé chatce, kde jsme rozložili věci a začali jsme s programem. Nejprve nás rozdělili na holky a kluky, měli jsme za úkol postavit stany. Sice nám museli vedoucí dodělovat kolíky, ale zvládli jsme to. Holky se pak odebraly ke stavění jehlanu a kluci začali střílet ze vzduchovky a z luku. Julča, Viktorka a Anička pak odešly za kluky, Liška a Lasička se pokoušely o orlí pero-stavění jehlanu. Zvládly to, pak si taky vyzkoušely střelbu ze vzduchovky a z luku. Kiwi mezitím zašel na druhý konec louky a tam začal vykopávat plácek, kde se později hrály kuličky. Poté co si všichni vyzkoušeli střelbu, vyrazili jsme k plácku. Tam nám Kiwi rozdál kuličky, hráli jsme po čtyřech každý sám za sebe, každý měl pět kuliček. Nejprve hráli Adam, Liška, Julča a Lasička. Po nich Maty, Viktorka, Štěpa a Anička. Potom jsme se rozdělili na týmy vedení, Kalinga, Řoutilovci, Rakeťáci a tým Nevím. Po kuličkářce jsme se nachystali na zapalování ohně. Skoro všem se to povedlo. Potom jsme opékali. Po jídle jsme si rozložili plachty a začali jsme se učit skautskou hymnu podle not, které jsme dostali. Pak jsme si zazpívali i jinou písničku. Po zpívání jsme začali uklízet a poté jsme si nastoupili na nástup. Tam vedoucí vyhlásili výsledky kuličkářce, nejprve družstva a potom jednotlivce. První tři jednotlivci dostali medaile a první dostal velkou skleněnou kuličku. Pak jsme šli domů.

VÝSLEDKY KULIČEK:

Družstva:

1. Řoutilovci 26
2. Vedení 27
3. Kalinga 31
4. Nevím 36
5. Rakeťáci 52

Cvrnkáme!

Jednotlivci:

1. Lasička 7
2. Adam 9
3. Liška 11
4. Viktorka 13
5. Anička 15
6. Maty 17
7. Štěpa 21
8. Julča 22

Sepsala Lasička

Koníci a Hadi

Cílem naší výpravy, které se naši nejmladší zúčastnili, byla zřícenina Brníčko. Měli jsme štěstí, protože celý den bylo krásné počasí, takže nenastaly žádné nečekané komplikace. Autobusem jsme dorazili přímo do Brníčka a odtud jsme pokračovali

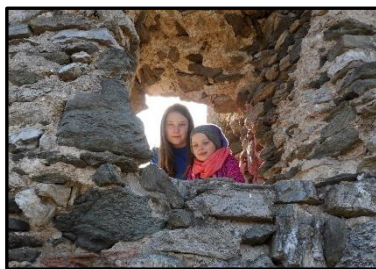

Věděli jste, že na Brníčku straší?

na zřícenině. Děti postupovaly po šípkách vedoucích na hrad a za chvíli jsme už seděli na lavičkách v podhradí a dávali si sváču. Poté jsme se šli podívat nahoru mezi hradby a naskytnul se nám nádherný výhled. Všichni jsme byli tím místem okouzleni a počasí tomu jen napomáhalo. Potom jsme si chtěli zasoutěžit v přetahování, jenže se nám málem lano přetrhlo, tak jsme místo toho podbíhali pod točícím se lanem a i přes původní ostych si to všichni vyzkoušeli.

Poté jsme začali chystat ohniště a opekli jsme si špekáčky a marshmallow, takže těm „chytřejším“ z nás bylo pěkně špatně. Chvilku jsme si odpočinuli a další aktivitou bylo na první pohled jednoduché hledání kešky, ale skutek utek a pěkně se nám to protáhlo, ale Médďa nakonec kešku objevil a všichni jsme se tedy podepsali a kešku znovu schovali.

Pak jsme se rozdělili do tří skupin a po družstvech jsme stavěli domečky pro skřítky. Médďova skupinka postavila krásnou jeskyni a zahradu, Čáčena skupinka vytvořila krásný domeček s altánkem a Eddie s Dynem a Větvičkou postavili domeček s mechovým kobercem. Za nejpovedenější stavbu jsme vyhodnotili domeček Čači, Mrkvičky a Dely. Potom jsme si hru Kuba říká..., hututu, kohoutí zápasy a u toho se vyřádili hlavně kluci, ale i holkám se to líbilo. Ještě naposledy jsme si prošli podhradí a vydali se na cestu na autobus a pak se pěkně usadili. Pár z nás dokonce usnulo, že Mrkvi? 😊 Pro děti si ve Zvoli přišli rodiče, nebo jsem je zavedla domů. Všichni byli unavení, ale spokojení. Akce proběhla bez problémů a děti poznali opět novou část našeho okolí.

Výhledy z horních komnat....

Sg. Eddie

IVANČENA 2018

20.-21. DUBNA 2018

V pátek po 17. hodině se začali na zábřežském nádraží scházet účastníci, kteří se těšili navštívit legendární místo, které nese název Ivančena. Ta leží několik kilometrů od města Frýdlant nad Ostravicí, kde jsme díky bratrům a sestrám ze střediska Lesní moudrost Brno měli zajištěno přespání v místní sokolovně, která byla kousek od nádraží ČD, a to bylo moc fajn.

Na akci nakonec vyrazilo 12 zástupců kmene, a to ve složení: náčelnictvo MIČKINIKWA a Eddie, členové Surikata, Koloušek, Sasanka, Vrabčák, Lasička, Liška, Kajda, Štěpán a staré páky Sněhurka a Medvěd. Závažně se přihlásily také Kecalka a Sedmikráska, ale nakonec se rozhodly pro jinou akci. Škoda, mohli jsme být silnější a bodové menu akce bude nezúčastněným jistě chybět v tomto měsíci Javorové nažky.

Do článku jsem zařadil také jednu ze starších fotografií, kdy jsme jako zábřežské oddíly vyrazily na Ivančenu před skoro 40 lety, kdy tam ležel sníh. První na fotce Kos – Milan Haluzík, člen oddílu Stopaři Zábřeh.

Do Frýdlantu jsme dorazili k 21. hodině a přesunuli se díky pomoci skautů z Fryštáku do sokolovny, kde již bylo hodně oddílů ze Svazu skautů /jedna ze

skautských organizací, která zde mimo nás ABS skauty a Junáka funguje/. Pak dorazila velká skupina, kde jsme poznávali naše přátelé z Lesní moudrosti Brno, Šlapanic, Neslovic. Večer pak dorazili bratři a sestry z Jindřichova Hradce a ráno po šesté mě vzbudila skupina Nová Role /Karlovy Vary/. Ta má můj velký obdiv. Ráno jsme v klidu posnídali /kdo něco měl/ a oblékli se do skautských krojů a venku slavnostně náš sraz zahájili hymnou Svazu a našeho hnutí ABS. Bratr Tom s Ferdou seřadili skautský průvod a v čele

kráčeli naši vlajkonosi. Za nás prapor nesla podnáčelník Eddie. Celý průvod byl moc fajn a myslím, že jsme byli právem středem pozornosti.

Liška učinila objev při zkoumání našeho praporu, který byl původně 3. oddílu Zábřeh, který nesl název Severáci, ušit někdy v roce 1968-69. Na něm objevila nějaké písmo, a tak jsem mohl určit, že se tam v roce 1970, kdy tento prapor se zábřežským 3. oddílem stoupal na Ivančenu, podepsal tehdejší náčelník Junáka Rudolf Plajner a podpis se tam dochoval, když byl

prapor několikrát vyprán. Děkujeme Lišce za tento objev. Poděkování zasluží také Medvěd, který pak většinu cesty tam a zpět byl naším praporečnickem.

Po přesunu všech oddílů, a bylo nás okolo 150, jsme zakotvili na louce, kde došlo ze strany organizátorů k vysvětlení hry, která nás provázela cestou k vrcholu. Bratr Vřeštan ze střediska Jevíčko nám vše vysvětlil a my tak mohli samostatně vyrazit nahoru. Po cestě jsme měli připraveny papírové zprávy, které nesly legendu o ostravské skupině skautů, která byla nakonec popravena a na její památku v roce 1946 památníček vzniknul. O čtení a organizaci se starala především dvojka dívek Eddie a Surikata. Myslím, že

to bylo rozumné a úkoly jsme většinou zvládali. Cesta k vrcholu byla v letním počasí /sluníčko svítlo jak někde v Egyptě/ docela zkouškou naší vytrvalosti. Musím

vás všechny pochválit, že se nikdo extra neopoždžoval a pomáhali jsme i mladším kamarádům. Po cestě jsme se pokoušeli seznamovat s ostatními stoupajícími skauty. Přeborníkem se stal náčelník, který se seznámil s členkou německých skautů. Také navázal kontakt se skautským vůdcem z Brna a neodolal debatě se starým členem 48. oddílu Ostrava.

Na Ivančenu i letos vystoupilo velké množství skautů, ale i mnoho jiných turistů, kteří se zastavili při cestě na Lysou horu. V loňském roce odhadli počet účastníků na 2200 a letos to dle dostupných informací bylo jistě více.

Poté, co jsme dorazili k Ivančeni, jsme vyčkali na příchod všech našich skautů a pak byl slavnostní nástup u mohyly, kde jsme každý položil svůj kámen.

Na nástupu se slova ujal bratr Tom a vysvětlil tradice Ivančeny a pak jsme všichni zazpívali státní hymnu. Bylo to pěkné a důstojné tomuto místu.

Měl jsem i čas se poohlédnout po kamenech, které nesly pamětní desky, a našel jsem pár i z našeho města. Některé jsem si i nafotil a můžete si je prohlédnout na našich stránkách, stejně jako fotografie z našeho výstupu.

Na Ivančenu také směřují každoročně polští skauti Harceři a jeden z těchto oddílů se nám podařilo zachytit při fotografování před mohylou (viz níže).

Po rozchodu jsme vyrazili dolů. Šlo se nám lépe, a dokonce jsme si mnozí zpívali naši skautskou hymnu ☺ Zastavili jsme se i na občerstvení. Nejvíce se rozšoupli Surikata, Medvěd, Eddie a MIČKINIKWA.

Po příchodu do tělocvičny jsme měli skoro vše zabaleno, a tak nás čekalo ještě před sokolovnou slavnostní vyhlášení Javorové nažky za poslední dva měsíce. Zvítězil bojovník z rodu Káňat Vrabčák. Cesta vlakem proběhla v pohodě a místenky zajištěné Sněhurkou byly vítány oslavou písní☺

Do Zábřehu jsme spokojeni a utahání dorazili okolo 20. hodiny a rozjeli se do svých domovů.

Pro BK MIČKINIKWA

STOUPÁNÍ NA HORU

Když se rozhlédnete venku kolem sebe, vidíte, že příroda se po dlouhé zimě už skutečně probudila. To nám nabízí možnost plnit i ta orlík pera, o kterých jsme si zakutáni v teple vytopených domovů mohli nechat jen zdát. Nyní tak máte opět možnost rozšířit váš počet splněných orlíků třeba z plamene ochraňáštvi. Nabízím vám jedno, které sice vyžaduje trochu vašeho úsilí, ale vy díky němu alespoň vyrazíte ven a pravděpodobně i rozšíříte své znalosti o rostlinách, na které můžete běžně narazit, ale jejichž sílu a užitečnost jste si možná ani nedokázali představit.

O-7 Nasuš 5 různých léčivých rostlin (min. 30 dkg) a prakticky je použij.

Bez černý – dobře známý keř s lichozpeřenými listy s dvěma až třemi páry lístků délky do 20 cm. Lístky má vejčité, podlouhlé, pilovitého okraje a na vrcholku špičaté. Dřevo má bílou dřev. Drobnouké žlutobílé květy s výraznou vůní jsou směstnané do bohatých plochých vrchol

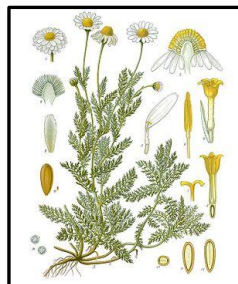
ličnatých květenství. Plody jsou kulaté trojsemenné peckovičky černofialové až černé barvy. Pro léčebné účely sbíráme květy před jejich úplným rozvinutím (květen-červen), sušíme ve stínu. Po usušení je prosejeme na hustém sítu (oddělíme květy od stopek). Účinkují protizánětlivě, potopudně a uvolňují hleny při zánežtech dýchacích cest, prochladnutí a bronchitidě. Dvě čajové lžičky na 250 ml vařící vody louhujeme 15-30 minut, pijeme 2 šálky denně.

Břiza bělokorá – tento hojně rozšířený strom s bílou příčně popraskanou kůrou a drobnějšími lístky asi není třeba příliš dlouze představovat. Mj. patří mezi naše kmenové rostliny. Sbíráme listy na jaře před a během květu (tj. duben – červen), sušíme ve stínu. Brzy na jaře je možné sbírat i kůru. Sušené listy slouží k přípravě čajů s močopudným, dezinfekčním a potopudným účinkem. Zápar z kůry

lze použít při léčbě ekzémů, těžce se hojících ran nebo odřenin kůže a při vypadávání vlasů.

Heřmánek lékařský – jednoletá bylina s rozvětvenou lodyhou vysokou až půl metru, listy jsou střídavě přisedlé a jejich čepel je dvakrát až třikrát zpeřeně dělená v úzké čárkovité úkrojky. Květy jsou polokulovité, později kuželovité, uvnitř duté. Okvětní lístky jsou bílé, duté květní lůžko je žluté. Je snadné jej zaměnit s neléčivým rmenem rolním. Jak tedy rmen a heřmánek odlišit? Lehce – květy rmenu rolního nejsou duté! Od května do září sbíráme květ heřmánku, opět sušíme ve stínu, odvar ze sušeného květu pijeme při chorobách trávicího ústrojí, při zánětech dýchacích cest nebo zánětech ledvin a močového měchýře, heřmánkové obklady pomáhají při zánětech sliznice očí, dělohy a konečníku nebo při hemeroidech.

Jitrocel kopinatý – další z kmenových rostlin, jedná se o vytrvalou bylinu s přízemní růžicí dlouhých kopinatých listů se souběžnými žilkami. Z listové růžice vyrůstá několik 10-30 cm vysokých stvolů zakončených krátkým vejčitým klasem s drobnými květy. Od května do srpna sbíráme listy, sušíme ve stínu v tenké vrstvě na vzdušném místě bez obracení, jinak se drolí. Odvar usnadňuje odkašlávání při chronických zánětech průdušek, astmatu a dalších chorobách dýchacích cest, někdy i při trávicích poruchách spojených se zácpou.

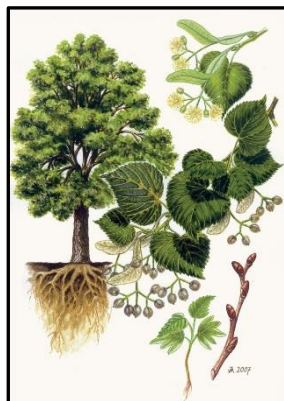

Kopřiva dvoudomá – dobře známá vytrvalá bylina se vzpřímenou čtyřhrannou lodyhou vysokou až 2 metry. Listy tmavě zelené, vstřícné, vejčité s hrubě pilovitým okrajem. Drobné zelené květy vyrůstají z úžlabí horních listů. Celá rostlina je pokryta žahavými chlupy a při dotyku „pálí“. Sbíráme listy v době květu (červen-září) nebo kořeny zjara či na podzim. Obé sušíme, získaná droga zastavuje krvácení z nosu, dělohy, při vykašlávání krve či při děletrvajících menstruacích. Působí proti zácpě, potížích trávení, žaludečních a střevních bolestech. Zlepšuje látkovou výměnu, odvar zlepšuje srdeční činnost, zrychluje srážení krve. Pozitivní účinky má též při cukrovce a žloutence.

Lípa srdčitá/malolistá/velkolistá – národní strom a další z kmenových rostlin. Jedná se o strom výšky až 30 m s košatou korunou. Listy jsou střídavé na dlouhých stopkách, nepravidelně srdcovité a na okraji jemně pilovité. Květy jsou uspořádané do vidlic a mají stopku srostlou s kožovitým podpůrným listenem žlutozelené barvy. Plodem je nažka. Sbíráme květy s listenem v červnu/červenci, sušíme ve stínu, dokud se nelámou stopky, suché květy jsou světle žluté, příjemně voní. Pití odvaru působí potopudně, snižuje teplotu, účinkuje proti chřipce, angíně, zápalu plic a zánětech ledvin a močového měchýře. Lze také kloktat.

Šalvěj lékařská – též „babské ucho“. Vytrvalý polokeř s rozvětvenými, naspodu zdřevnatělými a v horní části bylinnými čtyřhrannými a chlupatými lodyhami rostoucí do výše 1 m. Listy jsou vstřícné, podlouhlé, tupě zubaté se síťovitou žilnatinou, v mladším stadiu šedě plstnaté, později zelené. Velké modrofialové květy se nachází na vrcholu stonku, kvete od června do července. Sbíráme listy před rozkvetem květů, sušíme ve stínu, šalvěj působí proti pocení např. při TBC, vegetativních poruchách či klimakteriu. Má protizánětlivé účinky při onemocnění trávicího traktu, žlučových cest a jater. Kloktáme při angíně a zánětech dutiny ústní, obklady působí proti ekzémům a mají hojivé účinky.

Uvedený výčet berte jen jako malý vzorek, uvádí se, že celosvětově je k léčebným účelům užíváno přes 10 tisíc druhů rostlin. Za našich jinošských let se ve škole a ve sběrnách léčivých rostlin vykupovaly sušené květy hluchavky bílé, plody růže šípkové, nať přesličky rolní či mateřídoušky obecné, listy jahodníku nebo třeba kořen smetanky lékařské. Finanční prospěch byl nadmíru lákavý (20 Kč za kilo sušených šípků!), spolupracující babičky však z nasbíraného materiálu také míchaly čajové směsi, kterými nás s veškerou babičkovskou láskou léčily a vůně jejich odvarů budou pro nás navždy připomínkou kouzelného času malin nezralých. S přáním podobně příjemných chvil....

....sepsal Sg. Ostříž s využitím www.lecive-bylinky.celyden.cz

ŠATAZPRAS VYČENICHAL....

Spadla klec.... S příchodem jara opět ožily četné plác-ky a zastrčená zákoutí, na nichž se to jen hemží hazardní vášni propadlými hráči pokoušejícími své štěstí v tradičním cvrnkání kuliček. Čím dál častěji se však kromě hlasitých projevů radosti ze hry ozývaly z těchto míst také srdcervoucí vzlyky dětí, které o své tu le-ge tu těžce nabyté poklady náhle přišly. Místo nich se v udusané hlíně rýsovalo jen čerstvě vyryté stylizova-né písmenko K. Agenti naší ŠAvanské TAJné ZPRAVo-dajské Služby chtěli záhadě přijít na kloub a na vytipo-vaná místa nastrčili své nenápadné spolupracovníky plnicí roli volavek. Netrvalo dlouho a narušitel dětských radovánek byl lapen. Po marném zápasu se služebním psem (viz foto) byl zpacifikován a ač tvrdil, že se chtěl dětí jen zeptat na cestu na ruzyňské letiště, nemalé množství zcizených kuliček, které se mu rozsypalo k nohám (opět viz foto), jej usvědčilo z nekalé činnosti a vyneslo mu po právu zasloužený trest. V rámci nápravy byl odsouzen k obecně prospěšným pracem ve výrobně kuličkových ložisek. Inu, kdo s čím zachází.... Co však ono tajemné „K“? Že by podpis? Poznáváte někdo dotyčného?

Kastovní systém u Káňat? Již delší dobu bylo cos div-ného v rodu Káňat. V rozhovorech mezi jeho členy se často objevovala zkratka VZ, Káňata nosila na schůz-ky po kapsách dvojité svačiny a v batůžcích rozličný stavební materiál. Díky našim agentům již víme vše! Rádkyně Surikata se svými svěřenci nechávala titulo-vat Velký Zoban (odtud ono VZ), schůzky zahajovalo tzv. Velké klanění (viz foto), díky doneseným lasko-minám se její svěřenci mohli posouvat ve složité ro-dové hierarchii výše a blíže její nedotknutelnosti (od

nejposlednějšího „biskupa“ po považovanou „pravou letku“) a z donesených ci-hel a trámů budovali pro svoji guru okázalý chrám. Ten po přestavbě na útulek pro zraněné dravce došel prospěšnějšího využití a bývalá VZ v něm za trest krmí a poklízí poněkud odlišné svěřence a slibuje svou nápravu. Držme jí palce!

- ŠATAZPRAS -

VYPRÁVĚNO NA PRÉRIÍCH

Krádež koní

(náčelník Mnoho úderů – Vraní indián)

Prérijní indiáni považovali krádež koně za čestnou záležitost. Bojovníka, který si vzal koně zabitého soupeře, si příliš nevážili; ale k ukradení koně, kterého si uvázal nepřítel k týpí, bylo zapotřebí velké odvahy a pokusili se o to jen nestatečnější bojovníci. Nepřátelské tábory byly dobře střeženy psy a hlídkami a zlodějům koní se neprokazovala žádná milost.

Na Mračném vrchu jsme se setkali s ostatními oddíly a brzy jsme našli stopy nepřítele, jedna vedla z Černých hor a druhá od západu. Stopa byla čerstvá a těžká, jako by před námi táhlo mnoho týpí. Za slunce západu nám naši stopaři přinesli zprávu, že na Husím potoku je velká vesnice.

A opravdu, vesnice sahala od Husího potoka až k Ostrožní řece. Bylo slyšet pět bubnů najednou a velká rovina byla plná koní. Napočítal jsem víc týpí, než jsem kdy v životě viděl pohromadě. Proti takové ves-

nici bychom v boji neuspěli, ale mohli jsme ukrást nějaké koně. Podíval jsem se na oblohu. Měsíc tam už čekal na noc a to znamenalo, že nebude velká tma.

Naši velitelé se radili. Za chvíli povstali. Skalní zvon pokynul mně a Medvěd ve vodě Skryté tváři. Šli jsme si k nim pro rozkazy. My a ještě několik jiných vybraných Půl žlutou tváří a Ohnivým větrem jsme měli vniknout do vesnice a odřezat všechny koně, které najdeme, a zbývající oddíly se měly připravit křít náš ústup, kdyby nás nepřátelé objevili. Mé srdce se naplnilo pýchou.

Skrytá tvář a já jsme se příkradli k okraji vesnice a čekali, až se setmí. Ale nesetmělo se. Namísto toho byl měsíc čím dál jasnější. Jako by nám pro uklidnění těch pět bubnů bilo dál, a tak jsme věděli, že nepřítel tančí a že se příliš dobře baví, než aby hlídal koně. Nerad jsem svého koně opouštěl. Byl to nejlepší koník, jakého jsem kdy měl, ale samozřejmě s sebou jsem ho vzít nemohl.

Než jsem se nadál, Skrytá tvář zmizel. Byl jsem sám mezi týpí nepřítelů a nejbližší z nich patřilo Pruhovanému opeřenému šípku (Šajen)! Nebylo divu, že tábor byl tak veliký. Sújové nebyli sami. Měli hosty, a to je mohlo ohloupit – utvrdit v přesvědčení, že se žádný nepřítel neodváží je napadnout. Tolik týpí vyvolalo ve mně pocit osamění, a tak jsem zamířil tam, kde nestály tak těsně u sebe. Nemohl jsem se dívat na všechny strany najednou. Šel jsem dál, až jsem stál u velmi vysokého týpí, které bylo trochu stranou. Byl tam přivázaný skvělý hnědáček. Okamžitě jsem po něm zatoužil. Viděl jsem, že budu muset být opatrný, protože kůže týpí byla shrnuta nad zem. A pak jsem rozeznal, že týpí patří indiánu kmene Arapaho. Naši tři nejhorší nepřátelé se spojili proti nám, jak jsem se domníval, aby nás napadali. (Arapaho v jazyce Vraních indiánů znamená „mnoho tetování“).

Ale většinou jsem se díval na hnědáka. Ukusoval trávu před týpí a provaz, který měl kolem krku, vedl dovnitř. Někdo ho měl tak rád, že spal s provazem v ruce.

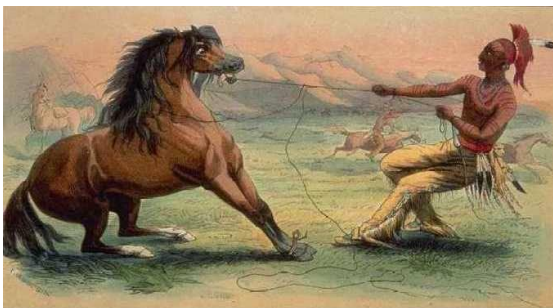
Neodsuzoval jsem ho proto. Myslel jsem, že hnědáček by mohl být tak dobrý, jako můj Jelen. Napadlo mě několikrát, že by mi ho mohl někdo ukrást, zatímco jsem já kradl cizí koně.

Připlížil jsem se trochu blíž. Kůže týpí byla vpředu nadzdvihnuta a provaz končil uvnitř ve tmě. Snažil jsem se nahlédnout pod kůži, ale měsíční světlo vytvořilo kolem velký, jasný kruh, který končil u podpěrných tyčí, jako by se světlo bálo dál. Uvnitř jsem neviděl a neslyšel nic. Rozhodl jsem se riskovat. Ležel jsem na zemi vedle hnědáka, nůž

připravený, když se někdo uvnitř týpí trochu pohnul. Ruka s nožem mi klesla podél těla. Arapah byl vzhůru a hlídal koně.

Hnědákův stín na mě padal a já jsem se neodvážil ani pohnout. Slyšel jsem, jak pět bubnů bije daleko ode mě, jeden uprostřed vesnice a dva na každém konci. Nemohl jsem tu ležet příliš dlouho. I kdyby mě Arapah neviděl, hlídky mohly objevit moje druhy a pak by mě chytly a zabily taky.

Odplazil jsem se z hnědákov stínu, až byl mezi mnou a očima, o kterých jsem nepochyboval, že hledí ze tmy týpí. Pak jsem pokračoval rychle, až jsem narazil na jiného koně. Byl plavý a měl bílou hřívu a ocas. Byl to dobrý kůň, ale ne tak dobrý jako hnědák. Jeho majitel šel tančit a já jsem zatím přerízl provaz jeho koně. Ale chtěl jsem hnědáka. Nemohl jsem odejít bez něho. Pokusil jsem se o to ještě jednou.

Plavý kůň je v měsíční noci špatně vidět. Chtěl jsem ho tedy použít k ukradení hnědáka. Vedl jsem ho a tiskl se k jeho tělu, abych se skryl před bystrými očima v Arapahově týpí. Znovu se mi podařilo dostat se až k hnědákovi, ale čekal jsem, že ucítím v boku šíp nebo že uvidím záblesk pušky z temného otvoru stanu. Koně se divili, co se děje, ale dotkli se nosy a jejich těla se tiskla k mým nahým bokům. Mezitím jsem se snažil zjistit, co se děje v temnotě týpí. Nic se tam nepohnulo. Snad muž usnul. Musím to zjistit.

/POKRAČOVÁNÍ PŘÍŠTĚ/

Lubomír Kupčík – Velká indiánská kiha, vydala Mladá fronta, Praha 2017

Z HISTORIE KŮRY....

... KMENOVÉ OSMNÁCTINY 2006

Letos slaví náš oddíl už 30. narozeniny. Je neuvěřitelné, jak ten čas letí, a tak jsem se rozhodl připomenout akci, na kterou si pamatuji jako by byla včera. Uskutečnila se v květnu roku 2006 a náš oddíl na ní oslavil svoji plnoletost. Oddílové osmnáctiny jsme oslavili na louce u Leštiny a byla to oslava pořádná. Hned po oslavě následoval 64. sněm kmene. Celé akci vládla pohoda a krásné počasí, proto věřím, že si na ni rádi vzpomeneme. Pro Březovou kůru článek sepsal tehdejší degandawida kmene Stopař.

Shawnee party aneb oslava oddílových osmnáctin

Kdo to pamatuje, asi ani nevěří, že to uteklo tak rychle, a pro každého, kdo to nepamatuje, je to dávný pravěk. Každopádně ať chceme nebo ne, v neděli 21. května to bylo právě dlouhých 18 let, co vznikl v Zábřeze kmen Šavanů, s nímž jsme dnes všichni spojeni. Sobota 20. května a 64. sněm byl tedy vynikající příležitostí si toto výročí náležitě připomenout a oslavit. Sešli jsme se různě, protože Rada orlích per a část náčelnictva připravovala už od rána na tradičním místě u Moravy sněmoviště a místo oslav. Rody se sešly v Zábřeze v různý čas a na různých místech, protože cestou na místo (od Zábřeha vzdálené asi 3 kilometry) proběhla další etapa hry Cesty do Údolí Duchů. O té ale více v samostatném článku. Co se týče rodu Koníků, jejich účast byla zhruba 110%, protože mimo kompletní rod tu byla i Evička – sestřička Ká. U ostatních rodů už to tak slavné nebylo, ale jediný neomluvený člověk byl Mustang, což je ve srovnání s dřívější dobou úspěch. Většina oddílů tedy dorazila na sněmoviště po jedenácté hodině a za doznívající etapovky (kdy především Koníci nepolevovali ve snaze odhalit čísla ostatních rodů) se začalo s přípravou oběda. Vařilo se leccos a vše proběhlo celkem rychle. Nejdéle nakonec trvalo vaření vedení, ale to doplatilo na nový nerezový kotlík, v

němž trvá uvařit prostě podstatně delší dobu. Během oběda si vzal MIČKINIKWA stranou nováčky a pro ty přišla jejich velká chvílka – první pokus o složení nováčkovské zkoušky. Odpoledne také dorazil Martin s Ječmenem, kteří byli mezi pozvanými hosty sněmu. Po obědě a pokusu o úklid to už tu ale byl program, na který se snad všichni těšili. Vzali jsme raft půjčený od Zlaté lilie, kajaky půjčené od Martina, a vydali jsme se k Leštinské pískovně. Po nebi sice poletovaly mraky, ale většinu času svítilo sluníčko, voda byla čistá a nedočkavost velká, takže jsme se hned vrhli na raft, do kajaku a někteří přímo

do vody. Třeba takový Šídlo, který se ještě na rodovce ptal, jestli musí na loď, když nechce, změnil úplně na vodní živel názor a jako první sedl do vratkého kajaku, kterého jsem se bál i já. Měl ale samozřejmě vestu a neustále ho doprovázel Martin, takže Šídlo byl celou dobu jako v bavlnce. Na kajaku se pak vystřídalo několik dalších lidí a raft si užili snad úplně všichni. Musím říct, že mně osobně se tahle část dne moc líbila – sluníčko, voda, kamarádi, pohoda. Co dodat. V průběhu vodních zábav dorazil i Tarzan, jehož příprava na maturitu v těchto dnech vrcholila. Kolem půl čtvrté jsme se zase všichni vrátili na místo oslav a také dorazili pozvaní hosté z řad bývalých členů (mimo Martina s Ječmenem ještě Vyžira, Čiňan, Sokol, Anda, Číro a z rodičů pan Šlampa a pan Paclík). Proběhla závěrečná příprava oslav a kolem čtvrté hodiny jsme se pustili do připomenutí onoho dávného okamžiku, díky kterému jsme se všichni právě v tento den a právě na tomto místě všichni sešli. Na stolech se vyjímalá obrovská spousta

jídla dodaná Šlampovými (za což jim patří velký dík). Všem uveřejnil krásný dort s lilí. Než ale došlo na jídlo, připomenul stručně Grizzly s Helčou ve verších naší historii. Pak následovalo už jen několik slov, náčelnictvo zazpívalo „Hodně štěstí, zdraví...“ a došlo na slavnostní připítek a rozkrojení dortu. Občerstvení od Šlampů bylo opravdu hodně, takže ani natěšení Koníci nezvládli všechno spořádat.

WAOPE se mezitím vrhl na přípravu dalšího jídla – grilovaných makrel plánovaných k večeři, zatímco rody si to rozdaly se starými pákami v tradičních oddílových disciplínách. TATEYOPAH připravil soutěž v rozdělování ohně, stavbě stanu a uzavřela to oblíbená blbárna. Při té sebou například Martin několikrát ukázkově seknul, ale i ostatní měli co dělat, aby desetinasobné otočení ustáli. Ačkoliv v prvních dvou disciplínách překvapivě zvítězili Koníci, v blbárně byli až čtvrtí, a tak si celkové vítězství odnesla Káňata a to spolu s dvěma pořádnými roládami (stále ještě dar od Šlampů). Protože už ale byly připraveny makrely, na roládu nebylo ani pomyslení (snědla se až příští týden na klubovně) a pustili jsme se pro změnu do slané večeře. To už se ale chýlila šestá hodina a začalo uklízení s přípravou na sněm. Skrz zmatky v uklízení a možná taky díky slabšímu přístupu ke společné práci některých nováčků se zahájení sněmu asi o 15 minut posunulo, ale ve tři čtvrtě na sedm už došlo k slavnostnímu zapálení sněmu Ječmenem, Martinem, Sokolem a Číňanem. Průběh sněmu jistě popíše zástupce Rady OP, takže bych zde ještě zmínil, že na sněmu proběhlo vyhlášení Javorové nažky za duben a vítězem se stal překvapivě Lišák, dál zde přibýlo několik šavanských bojovníků (o tom opět v samostatném článku) a vyšlo už 182. číslo Březové kůry. Ihned po ukončení sněmu se spustil pořádný liják, což zkomplikovalo následný odvoz, ale na druhou stranu můžeme být rádi, že pršet nezačalo dřív a nebyl pokažený sněm ani oslavy.

Stopař

Pro BK vybral Sg. DRak

DÁR OBRÁZKŮ NAVÍC

Luky z rodu Manato si na rodové výpravě na zříceninu Brníčko rychle ochočil tamní popelnici. Naučil ji hned několik povelů, na snímku právě předvádí jeden z nich – takto ukázkově reagovala na Lukyho příkaz „Popi, hezky pozdrav!“ Na závěr si vyměnili adresy s tím, že si budou na Vánoce psát....

Při výpravě Káňat došlo za bílého dne k nadpřirozenému jevu – Sasanka byla zničehonic osvěcena! Od té chvíle pořádají místní k onomu místu nedělní procesí a událost budou posuzovat vatikánští učenci! Bude Sasanka blahořečena?

Lasička ohromila své kamarády z rodu Medvědů přesností své střelby ze vzduchovky. Jí samotné nad 10 desítkami z 10 pokusů málem vypadly oči z důlků!

Naštěstí stál hned vedle Ferda a na poslední chvíli jí oko přidržel a zrak zachránil! Díky, Ferdo!

HRSTKA VTIPŮ

....dnes poznámky z žákovských....

Neustále používá zastaralou spojku „antož“ a opakovaně mě tím uvádí v posměch celé třídy. Třídní učitel Josef Antoš

Dává stále pozor, jestli dávám pozor, a když si myslí, že nedávám pozor, tak schválně nedává pozor!

Na mou otázku, zda chce dostat za pět, mi drze odpověděl, že za šest asi těžko.

Chtěl se se mnou vsadit, že mu nedám poznámku. Tímto vám oznamuji, že prohrál....

Drze prohlašuje, že k vyjmenovaným slovům po M se ještě nenachomýtnul!

Namísto aby odevzdal na konci hodiny test ho přede mnou drze roztrhal se slovy, že mi alespoň ušetřil práci.

O přestávce stál u okna a vykláněl se. Po napomenutí učitelem vypadl z okna ven.

Běhá po chodbě nedovolenou rychlostí!

Dělá to, co nemá, a nedělá to, co má.

Při písemce opisuje špatně od spolužáka. Nechám je propadnout oba!

Pokouší se podplatit učitele, doporučuji upravit výši kapesného!

Poznámka od učitele: Váš syn v hodinách neustále vyrušuje! Odpověď otce: Váš žák doma neustále odmítá jíst mrkev!

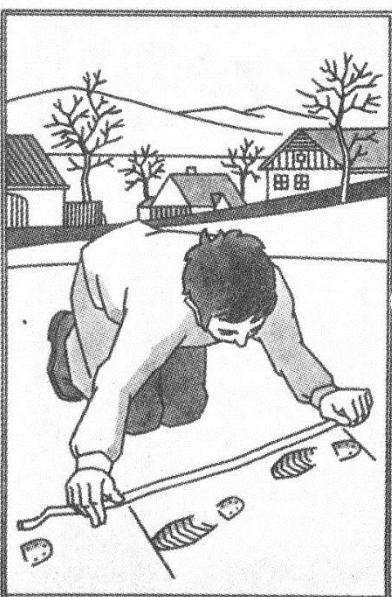
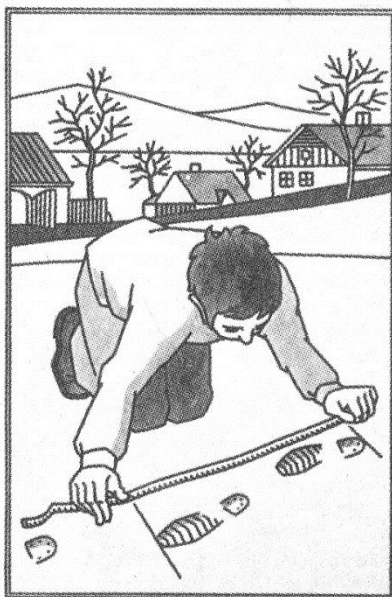
Příliš mnoho energie, doporučuji odčerpat!

Smrká mi do výkladu!

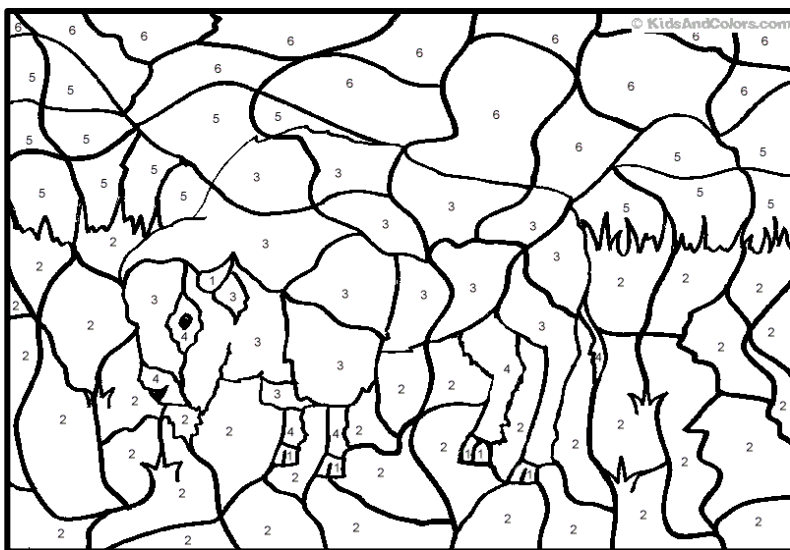
Bil spolužačku botníkem na boty.

Při hodině jedl. Na otázku: „Ty svačíš?“, odpověděl „Ano, chceš kousnout?“

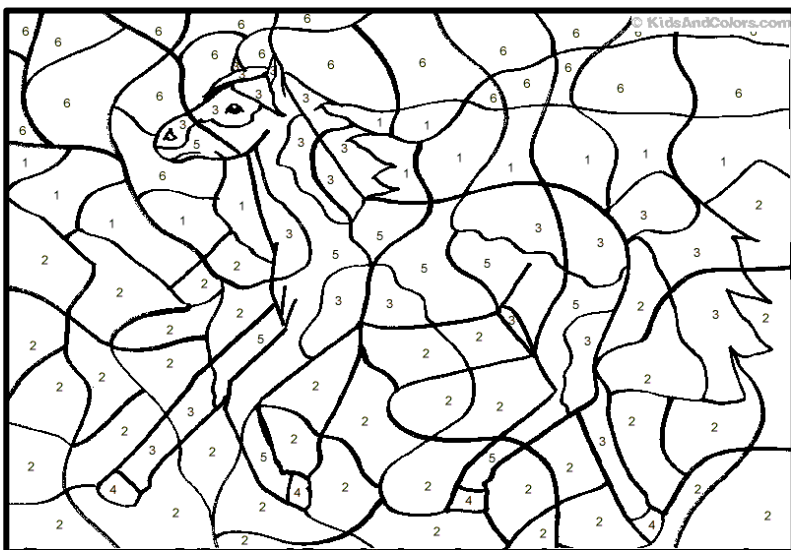
NAJDI S ROZDÍLŮ

OMALOVÁNKY PRO NAŠE NEJMLADŠÍ

1-šedá, 2-sv. zelená, 3-sv. hnědá, 4-tm. hnědá, 5-tm. zelená, 6-modrá

1-tm. zelená, 2-sv. zelená, 3-bílá, 4-černá, 5-tm. hnědá, 6-modrá

JAVOROVÁ NAŽKA BŘEZEN 2018

Bodování starších

1. místo boj. Lasička	284 bodů	Medvědi	100% docházka
2. místo boj. Liška	235 bodů	Medvědi	100% docházka
3.-4. místo Va. Surikata	225 bodů	Káňata	100% docházka
3.-4. místo hledač IQ	225 bodů	Medvědi	100% docházka
5. místo hledač Vrabčák	209 bodů	Káňata	100% docházka
6. místo hledač Vločka	205 bodů	Káňata	
7. místo boj. Dela	195 bodů		
8. místo Ga. Čača	190 bodů		
9.-10. místo hledač Kecalka	188 bodů	Káňata	
9.-10. místo hledač Štěpán	188 bodů	Medvědi	
11. místo Va. Sedmikráska	185 bodů	Káňata	
12. místo boj. Kajda	184 bodů	Káňata	
13. místo boj. Koloušek	142 bodů	Káňata	
14. místo hledač Viktorka	115 bodů	Medvědi	
15. místo Va. Veverka	85 bodů	Káňata	
16. místo hledač Ploutvička	72 bodů	Medvědi	
17. místo boj. Sasanka	20 bodů	Káňata	
18. místo hledač Čivava	0 bodů	Káňata	

Bodování mladších

1. místo hledač Nelča	65 bodů	Koníci
2. místo hledač Koukálek	63 bodů	Hadi
3. místo hledač Maty	61 bodů	Hadi
4. místo hledač Mrkvička	58 bodů	Koníci
5. místo hledač Větvička	57 bodů	Koníci
6. místo hledač Dyno	53 bodů	Koníci
7. místo hledač Luky	43 bodů	Hadi
8. místo hledač David	40 bodů	Hadi

JAVOROVÝ LIST BŘEZEN 2018

Bodování rodů starších

1. místo rod Medvědů	183,7 b.
2. místo rod Káňat	144,3 b.

Bodování rodů mladších

1. místo rod Koníků	60 b.
2. místo rod Hadů	52 b.

KVÍZ PRO PILNÉ ČTENÁŘE

Gratuluji, právě jste se prokousali dalším číslem Březové kůry až na její předposlední stránku. A jako vždy zde na vás čeká tučná bodová odměna, pokud prokážete, že jste si Kůru pročetli opravdu pozorně. Ale to už jistě víte. Stejně jako je dostatečně známá mailová adresa naší podnáčelnice. Právě jí totiž správné odpovědi můžete doručit. Tak tedy pro jistotu: **Edita.Riff@seznam.cz**

- 1) Kdo se stal v dubnu novým vůdcem našeho ABS střediska?
- 2) Čí památný podpis nese prapor 3. oddílu Zábřeh?
- 3) Jaký je lidový název šalvěje lékařské?
- 4) Kolikátý sněm uspořádal náš kmen v květnu 2006 v předvečer svých osmnáctin?
- 5) Jak se jmenuje Lukyho nová kamarádka z Brníčka? 😊

Dnes místo nového obrázku přinášíme správné řešení z minulého čísla. Les a kameny důmyslně skrývají 14 naznačeníchobličejů, další 3 je třeba připočíst za dva koně a jednoho jezdce, celkem tedy opravdu 17! Našli jste je všechny?

OBSAH 267. ČÍSLA BK

Slovo úvodem....(Sg. Ostříž)	str. 2
Drobky z činnosti kmene (Sa. MIČKINIKWA)	str. 3-4
Družinová výprava Káňat (Va. Surikata)	str. 5-6
Družinová výprava Medvědů (boj. Lasička)	str. 7
Družinová výprava Koníků a Hadů (Sg. Eddie)	str. 8
Ivančena 2018 (Sa. MIČKINIKWA)	str. 10-11
Stoupání na horu (Sg. Ostříž)	str. 12-14
ŠATAZPRAS vyčenichal.... (Sg. Ostříž)	str. 15
Vyprávěno na prériích (Sg. Ostříž)	str. 16-18
Z historie Kůry....kmenové osmnáctiny 2006 (Sg. Drak)	str. 19-21
Pár obrázků navíc (Sg. Ostříž)	str. 22
Hrstka vtipů (Sg. Ostříž)	str. 23
Najdi 5 rozdílů (Sa. MIČKINIKWA)	str. 24
Omalovánky pro naše nejmladší (Sg. Ostříž)	str. 25
Javorová nažka + javorový list (Sg. Eddie)	str. 26
Kvíz pro pilné čtenáře (Sg. Ostříž)	str. 27

Kontakty:

Redakce: brezova.kura@centrum.cz, tel. 603 414 859 (Ostříž)

Náčelník kmene: mickinikwa@seznam.cz, tel. 733 741 619 (MIČKINIKWA)

Webové stránky kmene: www.shawnee.cz

Kdo jsme?

Regionální společenství chlapců a děvčat od 5 do 99 let, které se hlásí k myšlenkám skautingu a woodcraftu a v rámci Midewiwinu ČR šíří junácký ekumenismus. Jsme oddíl-kmen, který si vybral své jméno podle severoamerických indiánů kmene Shawnee, česky tedy Šavani.

Naši činnost podporuje HNKZ Steel s.r.o., obec Zvole a město Zábřeh.

Toto číslo Březové kůry vyšlo dne 25.4.2018.